

ת"פ (ירושלים) 21820-11-21 - מדינת ישראל נ' דוד דובגליוק

ת"פ (ירושלים) 21820-11-21 - מדינת ישראל נ' דוד דובגליוק שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 21820-11-21

מדינת ישראל

נגד

דוד דובגליוק

בית משפט השלום בירושלים

[13.10.2024]

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. הנאשם השתתף בהתפרעות המונית בליל חג פורים וזרק אבן לעבר השוטרים שהיו במקום, הכל כמפורט בהכרעת הדין מיום 5.6.24. טיעוני הצדדים

המאשימה בטיעוניה תיארה את עובדות האירוע וציינה את הערכים המוגנים בהם הנאשם פגע בשל מעשיו. המאשימה הסבירה אודות המסוכנות הנשקפת מהשלכת אבן. המאשימה סברה מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל. ובאשר לקביעת העונש המתאים לנאשם סברה המאשימה כי יש למקם את עונשו במרכז המתחם ולגזור את דינו ל- 7 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

הסנגור בדבריו טען כי הנאשם לא היה חלק מהאירוע אלא עבר במקרה במקום ונקלע להתפרעות. הסנגור סבר כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בעבודות שרות. ובאשר לקביעת העונש המתאים בתוך המתחם הסנגור סבר כי יש למקמו בתחתית המתחם. בהקשר זה הסנגור התייחס לגילו הצעיר של הנאשם, ולכך שמכלול מעשיו של הנאשם אינם מעידים על דפוס עברייני אלא הינם אירועים נקודתיים. הסנגור השיב לדברי המאשימה אשר ציינה כי הנאשם לא לקח אחריות למעשיו. הסנגור לא קיבל דברים אלו וסבר כי אין לזקוף לחובתו את ניהול התיק שהרי הוא זוכה מאחת העבירות בהן הואשם וכן זוכה מהאשמתו בהכאת שוטר. הסנגור התייחס גם להרשעותיו הקודמות של הנאשם וטען כי הנאשם לקח עליהן אחריות והודה בהזדמנות הראשונה. הסנגור הוסיף והסביר בהקשר זה כי הנאשם נפגע כתוצאה מהתנהלות המאשימה אשר לא יידעה את ההגנה באותם תיקים אודות התיק שבפנינו ולכן התיק לא צורף. הסנגור מסר כי לנוכח גזר הדין שם סביר להניח כי הנאשם לא היה מרצה עונש מאסר בפועל נוסף בשל צרוף תיק זה. הסנגור טען גם באשר לחלוף הזמן. הסנגור סבר בנוסף כי יש לתת משקל גם לכך שהגנתו של הנאשם נפגעה בשל התנהלות החקירה ובשל כך שחומרי ראיות שיכלו לשפוך אור על האירוע לא הוצגו בפני בית המשפט. בסיכומו של דבר הסנגור סבר כי יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה וקנס.

הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים כפי שהיטיבה המאשימה לתאר ואין מדובר בפגיעה קלה. אין צורך להרבות במילים אודות מסוכנותה של השלכת אבן על אדם, ובמקרה שלנו לעברו של שוטר בתפקיד. חומרה יתרה למעשיו של הנאשם אשר בוצעו תוך כדי השתתפותו בהתפרעות המונית בליל חג פורים וכאשר השוטרים עושים מאמץ עילאי לטפל באירוע. בנסיבות אלו אני סבור כי מתחם העונש אכן ינוע, כעמדת המאשימה, בין מאסר של מס' חודשים בעבודות שרות לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים מאחורי סורג ובריח.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה

כדי לקבוע את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם יש לבחון את הנסיבות שאינן כרוכות בעבירה. לטעמי נסיבות אלו מביאות לקביעת העונש המתאים לנאשם בסמוך למרכזו של מתחם הענישה. לנאשם עבר פלילי רלוונטי משמעותי על אף גילו הצעיר. לחובתו 3 רישומים פליליים, כולם בעבירות דומות. בהרשעתו האחרונה בת"פ 30723-07-23 מיום 26.9.23 נגזר דינו של הנאשם, בגין עבירות בעלות מאפיינים דומים, ל 13 חודשי מאסר בפועל. העבירות שם בוצעו ביום 1.7.23, תוך כדי ניהול הליך זה. בקשר להרשעה זו בית המשפט דחה את טענת הסנגור ולפיה בשל מחדל המאשימה התיק שלפני לא צורף להרשעתו האחרונה בת"פ 30723-07-23 ואילו התיק היה מצורף לא היה מוטל עונש מאסר נוסף בגין העבירות שבתיק שלפני. הסנגור בהליך שלפני הסביר כי סנגורו של הנאשם בהליך האחר מסר לו כי לא ידע אודות ההליך שלפני. כמובן שבית המשפט אינו יכול לחוות דעה בעניין זה ואולם הנאשם ידע היטב אודות שני ההליכים. הנאשם כאמור ביצע את העבירה שם תוך כדי ניהול ההוכחות כאן ונותר לי רק להתפלא כיצד מועלית טענה זו כלפי המאשימה כאשר הטענה צריכה להיות מונחת כליל לפתחו של הנאשם. הנאשם בחר במודע שלא לצרף תיק זה אלא לנהלו וכפי שאמר הסנגור בסיכומיו " נכון שמאז היו עוד כמה מקרים אבל עליהם הוא לקח אחריות, והודה בהם, והגיע להסדר, ולא ניהל את תיקי, כי ... אותם הוא ביצע". אף ההנחה ולפיה בהתקיים צירוף לא היה מוטל עונש מאסר בפועל נוסף הינה ספקולציה גרידא. לפיכך אני דוחה על הסף טענות אלו שעניינן העדר צירוף התיק. יתרה מזאת, לא רק מעשיו בת"פ 30723-07-23 בוצעו תוך כדי ההליך שלפני אלא גם מעשיו בת"פ 40433-03-22 ביום 13.10.21 בוצעו תוך כדי חקירת האירועים בתיק שלפני. לנוכח מכלול הרשעותיו ואופן התנהלותו, בית המשפט מתקשה לראות במעשיו הנאשם אירועים נקודתיים כפי שביקש הסנגור לטעון. עוד אוסיף ואציין כי אף הרשעותיו התעבורתיות מלמדות על התנהלותו חסרת הרסן וזו תואמת את ההתנהלות העולה מהרשעותיו הפליליות.

הנאשם לא לקח אחריות למעשיו. צודק הסנגור כי ניהול ההוכחות לא היה ניהול סרק וכי היו רכיבים מסויימים אשר צוינו בכתב האישום והנאשם זוכה מהן. וודאי שאין לזקוף את ניהול ההליך לחובתו ואולם בצד זאת גם לא ניתן להקל בעונשו בשל קבלת אחריות.

אינני מקבל את דברי הסנגור גם באשר לחלוף הזמן שהרי מרבית העיכובים היו בנסיבות הכרוכות בנאשם ובהגנה. טענת הסנגור לפגיעה בהגנת הנאשם בשל התנהלות גורמי החקירה נבחנה במסגרת הכרעת הדין. בצד האמור יש לתת משקל לקולא לגילו הצעיר של הנאשם ולכך שסיים לאחרונה לרצות עונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

לנוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, לתקופה של 5 חודשים.

מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון או כל עבירה כנגד שוטרים או התפרעות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ה, 13 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.